

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.739 van 8 juni 1999
in de zaak A. 60.343/VII-17.771.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
4 oktober 1994 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 5 augustus 1994 van de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gelet op het arrest nr. 58.338 van
25 februari 1996 waarbij de schorsing van de
tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt
verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 3 november
1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 14 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van Nigeriaanse nationaliteit, op 7 september 1992 het Rijk binnenkomt en dezelfde dag de erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling aanvraagt; dat deze aanvraag op 16 mei 1994 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat verzoeker tegen deze beslissing op 25 mei 1994 beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep wordt opgeroepen op de zitting van 5 juli 1994; dat op 5 augustus de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing neemt, waarbij het beroep ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling dienvolgens wordt geweigerd; dat deze beslissing op volgende redengeving steunt :

"Overwegende dat appellant voorhoudt islamiet te zijn geweest tot hij zich in 1986 bekeerde tot het christendom; dat hij lid werd van de 'Holy Continental Church of God', waarvoor hij vanaf 1988 bekeringswerk verrichtte in Kano; dat zijn kinderen werden vermoord in april 1991; dat het kerkgebouw in juni en augustus 1992 door brand werd geteisterd; dat hij daarop terugkeerde naar Lagos, waar hij op 6 september 1992 aan boord geraakte van een vliegtuig met bestemming België;

Overwegende dat appellant zelfs geen begin van bewijs omtrent zijn identiteit en zijn feitenrelaas (lidmaatschap van zijn kerk, verklaringen van zijn kerkelijke overheid) bijbrengt;

Overwegende dat moet worden vastgesteld dat appellant geen probleem had te Lagos, noch vóór zijn vertrek naar Kano noch na zijn terugkeer ervan;

Dat hij dan ook geen aannemelijke verklaring kan geven waarom hij Lagos voor België heeft verlaten;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden in aanmerking genomen";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending van de rechten van verdediging aanvoert doordat, eerste onderdeel, hij zich bij het laatste verhoor zonder zijn raadsman diende te verantwoorden, dat de tekst van de beslissing "Gehoord appellant en zijn advocaat" misleidend is gezien hij zonder bijstand van zijn advocaat werd gehoord, en

doordat, tweede onderdeel, in de beslissing niets is vermeld in verband met de bijstand van een tolk, dat hij zonder tolk Engels werd verhoord hoewel dit duidelijk en uitdrukkelijk in het beroepschrift was gevraagd;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat geen elementen worden aangebracht waaruit zou blijken dat de rechten van verdediging door deze gang van zaken werden geschonden;

Overwegende dat, wat betreft het eerste onderdeel, in het verslag van de zitting van 5 juli 1994 de voorgedrukte zin in verband met de bijstand door een raadsman is doorgehaald en vervangen door volgende met de hand geschreven vermelding "Mr. BROSENS Danielle, advocaat te ANTWERPEN wordt gehoord. De kandidaat-vluchteling, die laattijdig in zitting verschijnt, wordt eveneens gehoord"; dat uit de vermelding in de aanhef "Gehoord appellant en zijn raadsman, mr. D. BROSENS" niet kan worden afgeleid dat beiden samen door de Vaste Beroepscommissie werden gehoord; dat verzoeker te laat ter zitting verscheen, waarbij zijn raadsman al vertrokken was toen hij alsnog door de commissie werd gehoord; dat uit het dossier niet blijkt dat verzoeker voorbehoud heeft gemaakt bij de handelwijze van de Vaste Beroepscommissie of dat om uitstel van de zaak werd verzocht; dat verzoeker niet voor het eerst voor de Raad van State kan opwerpen dat zijn rechten van verdediging werden miskend doordat hij in afwezigheid van zijn Advocaat door de Vaste Beroepscommissie is gehoord;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, de grief van verzoeker betreffende het

ontbreken van een tolk ter terechtzitting wordt weerlegd door het verslag van de zitting, waarin melding wordt gemaakt van het optreden van een tolk Engels-Nederlands; dat het verslag van de zitting een authentieke akte is, die bewijswaarde heeft, tot inschrijving wegens valsheid; dat, gelet op de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, geen procedure tot inschrijving wegens valsheid werd gevoerd, zodat het verslag overeenstemt met wat is gebeurd, ter terechtzitting; dat tenslotte geen enkele wets- of reglementaire bepaling voorschrijft dat in de beslissing van de Vaste Beroepscommissie melding moet worden gemaakt van de aanwezigheid ter terechtzitting van een tolk; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel doet gelden dat de bestreden beslissing onjuist en niet afdoende met redenen is omkleed, doordat hij van bij de eerste aanvraag nauwkeurig zijn identiteit heeft opgegeven en naar best vermogen het feitenrelaas heeft weergegeven, dat de Beroepscommissie in tegenstelling tot de eerste beslissing (bedoeld wordt de beslissing van de Commissaris-generaal) "niet meer de onwaarschijnlijkheden, de onwaarheden en het gebrek aan coherentie in de verklaringen weerhoudt en dus het reëel karakter ervan alsook de identiteit aanvaardt", dat het niet meer ernstig is naar materiële bewijzen te vragen gezien uit het relaas der gebeurtenissen, dat men aanvaardt, blijkt dat hij wel degelijk wordt vervolgd om religieuze redenen en hij zonder stukken de vlucht diende te nemen, dat de overweging dat hij "geen problemen had te LAGOS noch vóór zijn vertrek noch na terugkeer uit KANO", evenmin juist en afdoende is, dat het volstaat dat hij de moeilijkheden, zoals beschreven en aanvaard, doormaakte te KANO, om

verplicht te zijn geweest de vlucht te nemen, dat hij LAGOS heeft verlaten omdat hij om religieuze redenen werd vervolgd en om elders, in België, een toevlucht te zoeken;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat verzoeker over ruim twee jaar beschikte om een dossier samen te stellen om de waarachtigheid van zijn verklaringen aan te tonen, dat hij desbetreffend niet de minste inspanning heeft gedaan en dat geen enkel element toelaat aan te nemen dat de voorgewende identiteit de juiste is;

Overwegende dat verzoeker uit het feit dat de Vaste Beroepscommissie de onwaarschijnlijkheden en de tegenstrijdigheden, die door de Commissaris-generaal in verzoekers verhaal zijn ontdekt, niet overneemt, verkeerdelijk afleidt dat zijn relaas door haar als vaststaand is aanvaard; dat uit het eerste motief van de bestreden beslissing integendeel blijkt dat de echtheid van dit relaas wegens de ontstentenis van enig begin van bewijs niet kan worden aangenomen; dat verzoeker niet betwist dat hij geen enkel stavingsstuk omtrent zijn identiteit en zijn feitenrelaas heeft overgelegd en dit noch tijdens het onderzoek door de Commissaris-generaal, noch tijdens de beroepsprocedure voor de Vaste Beroepscommissie; dat de Vaste Beroepscommissie terecht heeft geoordeeld dat wegens het niet overleggen van enig bewijs omtrent verzoekers lidmaatschap van de "Holy Continental Church of God" of van een verklaring van de kerkelijke overheid zijn verhaal ongeloofwaardig overkomt; dat

verzoeker niet aantoonde dat hij moeilijkheden heeft ondervonden in LAGOS, waaruit de Vaste Beroepscommissie terecht afleidt dat hij "geen problemen had te LAGOS" en er bijgevolg niet werd vervolgd, zodat hij binnen de grenzen van het land van herkomst bescherming kon vinden; dat door te wijzen op de onstentenis van enig begin van bewijs omtrent de identiteit en het feitenrelaas, en op de afwezigheid van enige vervolging in LAGOS de Vaste Beroepscommissie haar beslissing tot weigering van de status van vluchteling naar behoren met redenen heeft omkleed; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

K. VANHOUTTE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.